

Nr 31

Konstitutionsutskottets utlåtande i anledning av framställning från riksdagens förvaltningskontor angående grupplivförsäkring för riksdagens ledamöter jämte motion.

Riksdagens förvaltningskontor har i en framställning till riksdagen hemställt om prövning av ett förslag till lag om ändring i stadgan den 21 februari 1941 (nr 98) om ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande. Förslaget innebär att det engångsbelopp, som utgår enligt bestämmelserna om grupplivförsäkring i 7 § tredje stycket, höjs från 25 000 till 32 000 kronor.

Framställningen har hänvisats till konstitutionsutskottet och fogas till detta utlåtande.

I anledning av framställningen har herr Paul Jansson m. fl. väckt motionen nr 725 i första kammaren. Det hemställs däri att riksdagen vid behandlingen av framställningen måtte besluta att 7 § ersättningsstadgan kompletteras med bestämmelser om barn tillägg.

Utskottet har inhämtat yttrande över motionen av styrelsen för riksdagens förvaltningskontor. Efter att ha citerat konstitutionsutskottets betänkande 1962: 20 — motsvarande citat återfinns även i själva framställningen var till hänvisas — har styrelsen anfört följande:

Med hänsyn till det samband som sålunda inom grupplivförsäkringen för riksdagens ledamöter föreligger mellan bestämmelserna om den enhetliga försäkringssumman och frågan om barn tillägg — en avvikelse från AFA-försäkringen och statens grupplivförsäkring, inom vilka visserligen barn tillägg förekommer men försäkringssumman »avtrappas» — beslöt styrelsen att med avstyrkande av motionen uttala sig för bibehållande av nuvarande konstruktion inom grupplivförsäkringen för riksdagens ledamöter.

Beträffande gällande bestämmelser och deras motivering samt framställningens innehåll och motivering hänvisar utskottet till framställningen och beträffande motionens närmare innehåll till denna.

Utskottet

Under hänvisning till vad styrelsen för riksdagens förvaltningskontor anfört i sin förevarande framställning och i sitt yttrande över motionen I: 725 tillstyrker utskottet framställningen och avstyrker motionen.

Utskottet hemställer,

1. att riksdagen måtte i anledning av förevarande framställning från riksdagens förvaltningskontor för sin del antaga det som bilaga A till framställningen fogade lagförslaget; och

2. att motionen I:725 icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 2 maj 1967

På konstitutionsutskottets vägnar:

GEORG PETTERSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar Georg Pettersson, Torsten Andersson, Damström, Erik Olsson, Sveningsson, Dahl, Hernelius*, Dahlberg* och Tistad; samt

från andra kammaren: herrar Adamsson, von Friesen, Magnusson i Tumhult, fru Thunvall, herrar Johansson i Trollhättan, Hamrin i Jönköping, Larsson i Luttra, Andersson i Billingsfors*, Mossberg och Lindberg.

* Ej närvarande vid justeringen.

Styrelsen för
RIKSDAGENS
FÖRVALTNINGSKONTOR

grupplivförsäkring för
riksdagens ledamöter

Till Riksdagen

Styrelsen för riksdagens förvaltningskontor får härmed föreslå höjning av det engångsbelopp som på grund av den i 1 § 1 mom. stadgan om ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande nämnda grupplivförsäkring-ens utbetalas, då ledamot av riksdagen som ej uppnått 67 års ålder avlider.

Nuvarande bestämmelser om grupplivförsäkring för riksdagsledamot

Bestämmelserna om grupplivförsäkring för riksdagsledamot infördes den 1 januari 1963 efter förslag av konstitutionsutskottet. Utskottet anförde i sitt betänkande nr 20 år 1962 följande i fråga om grupplivförsäkring.

Från och med den 1 januari 1963 införes för statstjänstemännen en mot-svarighet till den grupplivförsäkring, varom överenskommelse den 29 mars 1962 träffats mellan Svenska arbetsgivareföreningen och Landsorganisa-tionen i Sverige. Sistnämnda försäkring, som i likhet med den för statstjänste-männen är avgiftsfri för den anställda, utfaller med ett engångsbelopp om 24 000 kronor om den försäkrade avlider före 55 års ålder. Efter nämnda ålder minskas beloppet successivt.

Utskottet har vid sina överväganden i denna fråga till en början funnit, att någon form av grupplivförsäkring bör inrättas för riksdagens ledamöter. Den genomgripande omvälvning av familjens ekonomi, som förlusten av familjeförsörjaren i regel medför, utgör naturligtvis även när det gäller riksdagsmännens familjer ett bärande skäl för åstadkommande av trygg-het genom en kollektiv försäkring. Premien för densamma bör betalas av riksdagen och tillkomma riksdagsmannen såsom en uppdragsförmån.

Vad beträffar försäkringens utformning torde emellertid systemet med en från 55 års ålder gradvis sänkning av beloppet icke vara lämplig för riks-dagsledamöternas vidkommande. Utskottet förordar därför ett enhetligt be-lopp, som ej kompletteras med barntillägg. Försäkringen bör i likhet med vad som gäller för ovannämnda grupplivförsäkringar på arbetsmarknaden gälla för dem som ej uppnått 67 års ålder. Försäkringen skall i fråga om begynnelsetidpunkt följa de allmänna reglerna om ersättning i 1 § (jämte vad ovan sagts angående arvodet). Försäkringsbeloppet bör bestämmas till 25 000 kronor. Premien för den åsyftade försäkringen torde för närvarande uppgå till cirka 20 kronor per person och månad.

Riksdagen godkände för sin del den 12 december 1962 konstitutionsutskottets förslag till lag om ändring i stadgan den 21 februari 1941 (nr 98) om ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande.

Kungl. Maj:t utfärdade den 14 december 1962 lag om ändring i förenämnda stadga (SFS nr 622) varigenom bestämmelser om grupplivförsäkring infördes dels i 1 § 1 mom. sista stycket vari stadgades

»Riksdagsman är på det allmännas bekostnad grupplivförsäkrad. Närmare bestämmelser om försäkringen meddelas i 7 §.»

dels i 7 § sista stycket vari stadgades

»Avlider den som är ledamot av riksdagen och har han vid dödsfallet icke uppnått 67 års ålder, skall på grund av den i 1 § 1 mom. nämnda grupplivförsäkringen utbetalas ett engångsbelopp av 25 000 kronor. Beloppet skall, såvida ej annat av ledamoten föreskrivits, tillfalla hans efterlevande make eller, om sådan ej finnes, hans arvingar. Närmare föreskrifter angående försäkringen utfärdas i den ordning som sägs i 8 § första stycket.»

Avtal om grupplivförsäkring för riksdagens ledamöter tecknades den 12 december 1962.

Förändringar i grupplivförsäkringens belopp för statstjänstemän och andra arbetstagare

Det engångsbelopp som sålunda utgick vid riksdagsledamots frånfälle från och med den 1 januari 1963 överensstämde i stort sett med det högsta engångsbelopp som vid samma tidpunkt gällde vid grupplivförsäkring för statstjänstemän och för arbetstagare inom den privata sektorn. Genom överenskommelser som träffats mellan Svenska arbetsgivareföreningen och de olika arbetstagarorganisationerna har förenämnda engångsbelopp för arbetstagare inom den privata sektorn numera höjts till 31 500 kronor.

Kungl. Maj:t har genom kungörelse den 16 december 1966 (nr 739) förordnat om ändringar i reglementet angående statens grupplivförsäkring varigenom bland annat helt grundbelopp höjts till högst 31 500 kronor.

Förenämnda ändringar i grupplivreglementet för statstjänstemännen och i överenskommelsen på den privata sektorn av arbetsmarknaden har ej föranlett motsvarande ändringar i försäkringsavtalet för riksdagens ledamöter. Dessa har därför ett sämre försäkringsskydd än statstjänstemän och arbetstagare inom den privata sektorn.

Förslag till höjt engångsbelopp

Konstitutionsutskottet har i sitt betänkande nr 42 år 1966 (s. 15) anfört att huvuddelen av utredningsarbetet i ersättningsfrågor för riksdagens ledamöter i fortsättningen bör ankomma på riksdagens förvaltningskontor som också bör ta initiativ till önskvärda ändringar av teknisk natur. Utskottet har även framhållit att grupplivförsäkringen bör överses.

Med hänsyn till de förändringar som skett i grupplivförsäkringen inom arbetsmarknadens olika sektorer anser förvaltningskontoret det sakligt motiverat att föreslå att det engångsbelopp, som utbetalas till ledamot av riksdagen som avlider före uppnådd 67 års ålder, höjes från 25 000 kronor till 32 000 kronor. Premien kommer att för närvarande uppgå till ca 25 kronor per försäkrad person och månad.

Tecknandet av försäkringen och utfärdandet av föreskrifter angående det administrativa handhavandet av densamma ankommer på riksdagens förvaltningskontor.

Hemställan

Styrelsen för riksdagens förvaltningskontor får under hänvisning till det anförda hemställa,

att riksdagen måtte pröva det som bilaga A till denna hemställan fogade förslaget till lag angående ändring i stadgan om ersättning för riksdagsmannauppdragets fullgörande.

I handläggningen av detta ärende har deltagit, förutom undertecknad ordförande, vice ordföranden Andersson, ledamöterna Wärnberg, Augustsson, Sterne och Kristensson samt suppleanten Martinsson.

Stockholm den 10 mars 1967

RIKSDAGENS FÖRVALTNINGSKONTOR

På styrelsens vägnar:

Sigurd Lindholm

/Sture Lannefjord

Förslag till

Lag

angående ändrad lydelse av 7 § stadgan den 21 februari 1941 (nr 98) om
ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande

Härigenom förordnas att 7 § stadgan den 21 februari 1941 om ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

§ 7

Vid tillämpning ————— av anställning.

Den som ————— av riksdagen.

Avlider den som är ledamot av riksdagen och har han vid dödsfallet icke uppnått 67 års ålder, skall på grund av den i 1 § 1 mom. nämnda grupplivförsäkringen utbetalas ett engångsbelopp av 25 000 kronor. Beloppet skall, såvida ej annat av ledamoten föreskrivits, tillfalla hans efterlevande make eller, om sådan ej finnes, hans arvingar. Närmare föreskrifter angående försäkringen utfärdas i den ordning som sägs i 8 § första stycket.

Avlider den som är ledamot av riksdagen och har han vid dödsfallet icke uppnått 67 års ålder, skall på grund av den i 1 § 1 mom. nämnda grupplivförsäkringen utbetalas ett engångsbelopp av 32 000 kronor. Beloppet skall, såvida ej annat av ledamoten föreskrivits, tillfalla hans efterlevande make eller, om sådan ej finnes, hans arvingar. Närmare föreskrifter angående försäkringen utfärdas i den ordning som sägs i 8 § första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1967.

¹⁾ Senaste lydelse se 1962:622.